

Beleid contactfrequentie gezinsvoogd.

September 2014

Aanleiding

Het rapport van de commissie Samson van oktober 2012 beveelt aan om vast te stellen wat de gewenste contactfrequentie is tussen de gezinsvoogd en het gezin en jeugdige. Dit beleidsadvies is het resultaat van een discussie binnen de branche over de contactfrequentie.

Bepalen contactfrequentie gezinsvoogd

Het bepalen van de wenselijke contactfrequentie tussen de gezinsvoogd en het gezin en het kind dat onder toezicht staat, is afhankelijk van twee factoren: inhoudelijk methodische wenselijkheid versus beschikbare tijd. De inhoudelijk methodische wenselijkheid wordt bepaald door de gronden van de maatregel en de ontwikkelingen binnen het gezin en/of rond het (soms uithuisgeplaatste) kind. Hiervoor is de Deltamethode ontwikkeld die de laatste jaren aangevuld is met nieuwe inzichten en methoden. Voorbeelden hiervan zijn de methode van Verve in Overijssel, doorontwikkeling Delta van de WSG en het Generiek Gezinsgericht Werken uit Amsterdam. Belangrijk kenmerk van die ontwikkelingen in de jeugdbescherming is het intensiever en methodischer inzetten van het sociale netwerk van het gezin. Iets dat ook aansluit bij de Jeugdwet vanaf 1 januari 2015. Het beleid contactfrequentie concentreert zich op de beschikbare tijd en hoe deze aangewend wordt. Op basis van de caseloadnorm zoals die geldt voor de Deltamethode en die de grondslag vormt voor de financiering, is berekend dat de gezinsvoogd gemiddeld tijd heeft om elke drie weken een direct cliëntcontact te hebben met één van de gezinsleden. Als daarnaast de indirecte contacten over het gezin hierbij betrokken worden is er elke 7 à 8 dagen contact met of over het gezin.

Geen concrete normering van de contactfrequentie

Leidend is dat de contactfrequentie bepaald moet worden door de aanwezige problemen en mogelijke en wenselijke oplossingen. Per geval maakt de gezinsvoogd een inschatting van de benodigde tijd om de doelen van de ots te bereiken. Hij wordt hierbij begrensd door de gemiddelde tijd per kind zoals hierboven aangegeven. Inhoudelijk zal bepaald moeten worden welke mate van toezicht nodig is om de veiligheid van het kind te waarborgen. Er wordt daarom afgezien van een vaste norm. Deze suggereert veiligheid, terwijl die niet ontstaat door contact alleen, maar door een samenhangend palet van beschermende maatregelen. De benodigde contactfrequentie om de doelen voor de veiligheid en gezonde ontwikkeling van het kind te bereiken, verschillen per casus. Verschillen in contactfrequentie worden ook veroorzaakt door het doel van de ots: te bewerkstelligen dat een familiesysteem de problemen zelf oplost en hiervoor verantwoordelijkheid neemt. Hierin past dat toegewerkt wordt naar geringere contactfrequentie.

Vaststellen van een vaste norm is daarom nietszeggend en zelfs risicovol: het suggereert veiligheid waar het niet veilig hoeft te zijn.

Bij de aandacht voor de veiligheid van het kind, hoort ook dat het kind de gelegenheid moet hebben om eventuele geheimen met de gezinsvoogd of een vertrouwenspersoon, bij voorkeur uit de eigen omgeving maar niet zijnde de opvoeders, te delen. De gezinsvoogd zal dit actief moeten bevorderen. Hierbij moet in het bijzonder gelet worden op het creëren van een contact met voldoende intensiteit, zodat ook een zodanige

vertrouwensband met het kind opgebouwd wordt dat de verwachting reëel is dat het kind dit contact ook gebruikt om eventuele persoonlijke problemen te bespreken.

Beleid contactfrequentie gezinsvoogd gezin - jeugdige

1. De gezinsvoogd neemt in het plan van aanpak op, hoe de beschikbare tijd ingezet wordt. Hierbij moet een verband zichtbaar zijn tussen de problematiek en de daaraan gekoppelde gewenste ontwikkelingsuitkomsten enerzijds, en de gevraagde inspanning van de gezinsvoogd anderzijds. Het gaat hierbij niet om een afrekenbaar aantal uren, maar om een inschatting van de verdeling van de tijd, nodig om de doelen te bereiken.
2. De gezinsvoogd stelt het kind, afhankelijk van leeftijd en beoordelingsvermogen, in staat om gedurende de jaarcyclus van de ots minimaal één keer een contact met hem of met een door hem aangewezen vertrouwensfiguur te hebben buiten aanwezigheid van de primaire opvoeders.